

மார்க்டி December 1998

குழந்தைகளுக்கான விவசாய நிலம், மற்றும் நீர் வளங்கள் மீது கைத்தொழிலாக்கம்.....

வேற்றிலை உற்பத்தியும்,
சந்தைப்படுத்தலும்

இலங்கையில் விவசாயக் காப்புறுதி
அதன் முக்கியத்துவமும்,
விவசாயிகளின் பங்குபற்றலும்

தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தியில்
கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி பற்றிய ஒரு
கண்ணோட்டம்

ஓரங்கி கோய்போக்குவை கழல் ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகத்தின் வேலைகளும்

15/-

விவசாய நிலம் மற்றும் நீர்வளங்கள் மீது கைத்தொழிலாக்கம், கைத்தொழிற் கழிவுகளின் தாக்கமும் அதன் விளைவுகளும்

ச. வீஜயராணி
அரூர்யச்சிப் பயிற்சி உத்தியோகத்தர்

1.0 அறிமுகம்

இலங்கையில் விவசாயத்துறையானது இன்னமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையாகவே உள்ளது. அதிகாரிக்கும் சனத்தொகையும், அதனால் அதிகரித்துவரும் உணவுத் தேவையும் விவசாயத் தின் முக்கியத்துவத்தினை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றதென்னாலும். இருப்பினும், 1997 களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது பாரிய உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீடுகளை நாட்டில் ஊக்குவிப்பதால் கைத்தொழில் வர்த்தக சேவைகள் அதிகரித்து வருகின்ற போதிலும் இவை ஏற்கனவே இருந்து வந்த விவசாயத் துறைக்குப் பேரும் அச்சுறுத்தலையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்னாலும். குறிப்பாக Sustainable Development எனப்படும் நீண்டகால நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்திக்கு அச்சுறுத்தலாகவே இக்கைத்தொழிற் துறையின் திட்டமிடப்படாத வேகமான அபிவிருத்தி அமைந்துள்ளது.

கைத்தொழில் மையங்களின் வளர்ச்சி கைத்தொழிற் சாலைகளின் கட்டிடநிர்மாணம், அவற்றிற்கான இதர கட்டமைப்பு நிர்மாணங்கள் உதாரணமாக பெருவீதிகள், புகையிரதப் பாதைகள், மின்சார, தொலைபேசி இணைப்பு மையங்கள், இதர சேவை வசதிக் கான கட்டிடங்கள் வேகமான சனத்தொகை உள்வரவு (குறிப்பாக வேலை வாய்ப்பிற்கான தொழிலாளர் மற்றும் அவர்களைச் சார்ந்தோரும்) இவற்றினால் அதிகரிக்கும் குடியிருப்புக்களும். தனிச்சையாக வளரும் நகர விஸ்தரிப்பும் எனப் பல்வேறு காரணங்களால் இக்கைத்தொழில் மையங்களை அண்டியுள்ள விவசாய நிலங்கள் வேகமாக விவசாய மல்லாத தேவைக்காக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் சந்தைச் சக்திகளால் (Market Forces) வேகமாக மாற்றப்பட்டுவரும் இந்திலிப் பயன்பாடு விவசாயத் துறைக்கும், விவசாயத் தில் தங்கியுள்ள விவசாயக்

குடும்பங்களுக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றதென்றால் மிகையாகாது.

இத்தகைய பின்னணியில் நாம் சிந்திக்க வேண்டியது யாதெனில் சந்தைச் சக்திகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் இத் துரித நிலப் பயன் பாட்டு மாற்றமானது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாகும். இருப்பினும் நாட்டின் நீண்டகால நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்திக்குச் சவாலாக அமையும் இத்திட்டமிடப்படாத மாற்றங்கள் மக்களின் நலன் கருதி ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றதா (For the best interest of the Nation or People) அல்லது சந்தைச் சக்திகளை நிர்ணயிக்கும் ஒரு சில முதலாளிகளின் நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றதா என்பதாகும்.

இக்கட்டுரையானது திட்டமிடப்படாத வேகமான கைத்தொழில் வளர்ச்சியினால் விவசாயத் துறைக்கும் அதில் தங்கியுள்ள குடும்பங்களிற்கும் ஏற்பட்டுவரும் தாக்கங்களைப் பற்றி அரூர்யகின்றது.

2.0 இலங்கையில் விவசாயத் துறையின் முக்கியத்துவம்

இலங்கை மத்திய வங்கியின் 1998 ம் ஆண்டு வெளியீடு ஒன்றின்படி 1997 ம் ஆண்டு விவசாயத்துறை மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 18 சதவீதத்தை வகித்துள்ளது. இதே வருடம் மொத்த ஏற்றுமதியில் 23 சதவீதத்தையும் மொத்தத் தொழிலாளர் படையில் 40 சதவீதத்தையும் இத்துறை கொண்டுள்ளது.

இது தவிர நாட்டின் மொத்த அரிசித் தேவையில் 88.7 சதவீதம் உள்ளாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. நாட்டு மக்களால் உள்ளெடுக்கப்படும் 69.8 சதவீத கலோரி உணவும் 73 சதவீத புரதமும், 89 சதவீத கொழுப்பும் உள்ளாட்டு உற்பத்தியிலிருந்தே பெறப்படுகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில்

பார் க்கும் போது உள்ளாட்டு உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதிலும், வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதிலும், ஏற்றுமதி வருமானத்தைப் பெற்றுத்தருவதிலும் விவசாயத் துறை முக்கிய பங்களிப்பினை வகிக்கின்றது புலனாகின்றது. இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவசாயத் துறையினது அடிப்படை ஆதாரங்களை விவசாய நிலம், மற்றும் நீர் வளங்கள் கைத்தொழிற் கழிவுகளால் மாசடைந்து வருதலும் இதன் விளைவாக பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட்டு வருவதும் வேகமாக அதிகரித்து வரும் கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளின் மற்றுமொரு அச்சுறுத்தலாகும்.

எனவே, இலங்கையின் கொள்கைத் திட்டமிடல் நடவடிக்கைகள் இத்தகைய பின்விளைவுகளை நன்கு கவனத்திற்கொண்டே தம் திட்டங்களை நீண்டகால நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு வகுத்தல் அவசியமாகும்.

3.0 கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளிற்காக விவசாய நிலங்கள் மாற்றப் படுவதும் அவற்றினால் விவசாய சமூகத் தீற்கு ஏற்படும் சமூகப் பொருளாதார தாக்கங்களும்.

விவசாய நிலங்கள் தன்னிச்சைப்படி கைத்தொழில் தேவைகட்காக மாற்றப்படுவது விவசாயத் துறைக்கு மட்டுமன்றி அந் நிலங்களில் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்ந்துவந்த விவசாயக் குடும்பங்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலைகளிலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன எனலாம்.

நிலத் தரகார்களால், அல்லது நில விற்பனையாளர்களால் விவசாயப் பகுதிக்கான நிலங்களும் விவசாயம் சாராத நடவடிக்கைகட்காக விற்பனைக்கு தயார் பண்ணப்படுகின்றன. உதாரணமாக கொழும்பு-கண்டிப் பெருவீதி ஒரம் கம்பஹா மாவட்டத்திற்கண் மையிலுள்ள வளமான தென்னைப் பயிற்செய்கை நிலங்கள் இக்காணித் தரகார்களால் துண்டாடப்பட்டு மிக உயர்ந்த விலைக்கு விவசாயம் சாராத நடவடிக்கைகட்காக விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இக் காணித் தரகார்களால் நிர்ணயிக்கப்படும் கவர்ச்சிகரமான விலைகளால் ஈர்க்கப்படும் விவசாய மக்களும் தம் நிலங்களை விவசாயம் சாராத நடவடிக்கைகட்காக விற்கு விடுகின்றனர். உதாரணமாக கம்பஹா மாவட்டத்தின் களனிய பிரதேச சபைக்குரிய பகுதிகளில் 1980ம் ஆண்டு

ஒரு பேர்ச் காலியின் விலை 1000 ரூபா ஆகும். இதே காணியின் விலை 1993ம் ஆண்டு 75,000 ரூபாவாக உயர்ந்துள்ளது.

இத்தகைய விலை உயர்வுகள் நிலச் சொந்தக்காரரிற்கு உடனடி பணத்தை (Ready Cash) வளங்குவதால் இப்பகுதிகளில் உள்ள விவசாய மக்கள் தம் நிலங்களை விற்றுப் பணமாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

இத்தகைய விற்பனையின் பின் இவர்களது சமூகப் பொருளாதார வாழ்க்கை நிலை முன்னேற்றமடையுமானால் மேற் கூறப்பட்ட வளங்களின் பாவனை மாற்றம் (Resource Reallocation) நல் லதோரு பயனைக் கொண்டுள்ளதென்றே கூறவேண்டும். ஆயினும் தூர்திஸ்டவசமாக நடைமுறையில் நடப்பது எதிர் மாறாகவே உள்ளது. ஆம், காலம் காலமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுவரும் இம் மக்களால் தமக்கு ஒரே நேரத்தில் கிடைத்த பெருந்தொகையான பணத்தை எவ்வாறு நல்ல பொருளாதார இலாபம் மிக்க நடவடிக்கையில் முதலீடு செய்து தம் வருமானத்தை அதிகரிப்பது என்பது புரியாததாகவே இருந்து வருகின்றது. ஒரு சில விவசாயிகள் தவிரப் பெரும்பாலானோர் தம் விவசாய நிலத்தை விற்றுப் பெற்ற வருமானத்தை நூகர் செலவுகளிலேயே செலவழித்து விடுகின்றனர். இதனால் குறுகிய காலத்தில் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பற்றவர்களாகவும், வருமானம் அற்றவர்களாகவும், தங்கிவாழ் வோர்களாகவும் மாறிவிடுகின்றனர். இதனால் இவர்களது சமூகப் பொருளாதார நிலை முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் கீழான நிலைக்கே தள்ளப்படுகின்றது.

இத்தகைய எதிர்மறை விளைவுகளைக் கொடுக்கும் அபிவிருத்திக்கான கொள்கைகளையும், அவற்றின் விளைவுகளையும் மீள் பரிசீலனை செய்து சரிசெய்வது அவசியமாகும்.

4.0 விவசாய வளங்கள் நிலம், நீர் மீதான கைத்தொழிற் சாலைக் கழிவுகளின் தாக்கமும், அதனால் விவசாயக் குழுமபங்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலைகளில் பாதிப்பும்

இதற்கு முன்னர் நாம் மேலே அவதானித்த விவசாய நிலங்களை கைத்தொழிற் தேவைகட்காகப் பயன்படுத்துவது மட்டுமன்றி, விவசாய நிலம்மற்றும் நீர் வளங்கள்

கைத்தொழிற் கழிவுகளால் மாசுபடுவதனாலும் விவசாய நடவடிக்கைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதனால் விவசாயக் குடும்பங்களது சமூகப் பொருளாதார நிலைகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திட்டமிடப் படாத கைத் தொழில் சாலைகளது இட அமைவும், மிகவும் சரியான முறையில் இக் கைத் தொழிற் கழிவுகள் சுத்திகரிக்கப்படாமலோ, அல்லது சரியான முறையில் அகற்றப்படாமலோ விடப் படுவதனால் இக் கழிவுகள் அயலிலுள்ள விவசாய நிலங்களிலும், நீர் நிலைகளிலும் படிகின்றன. நீராக அகற்றப்படும் கைத் தொழிற் கழிவுகள் அயலிலுள்ள நீர்நிலைகளை மட்டுமன்றி, நிலத் தினுள் ஊடுவடிந்து நிலக் கீழ் நீரோட்டத்துடன் கலந்து நிலத்திற்கு கீழே ஒடுவதால் தூர உள்ள பகுதிகளின் நீர்நிலைகளையும் மாசுபடுத்துகின்றது.

குழலை மாசுபடுத்தக் கூடிய ஆபத்து விளைவிக்கும் கைத் தொழிற் கழிவுகள் மிகவும் கவனமாக சுத்திகரிக்கப்பட்டு அக் கழிவுகளின் தரம் வெளியே தள்ளப்படுதலிற்குரிய நிலை வந்ததன் பின்பே வெளியேதள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய குழலைப் பாதிக்கக் கூடிய கைத் தொழிற்சாலைகள்கான அனுமதி, மேற்கூறப்பட்ட சுத்திகரிப்பு வசதிகளில்லாவிடின் வழங்கப்படலாகாது. இதுதவிர வருடாவருடம் இத்தகைய கைத் தொழிற் சாலைகள்கான அனுமதி புதுப்பிக்கப்படும் போது குழல் அபிவிருத் தி அதிகார சபையினால் (Environmental Development Authority) மீண்டும் இக் கைத் தொழிற் சாலைகளின் கழிவு சுத்திகரிப்பு நிலைமைகள் தவறாது பரிசோதிக்கப்பட்ட பின்பே குறிப்பிட்ட வருடத்திற்கான அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும். மாறாக இத்தகைய ஒழுங்குமுறை தவறப்படுமிடத்து கைத் தொழிற் கழிவுகள் அயலிலுள்ள விவசாய நிலம் மற்றும் நீர்வளங்களை மாசுபடுத்துவதுடன் மீண்டும் எப்போதும் இவ்வளங்களைப் பயன்படுத்தப்பட முடியாதவையாக மாற்றி விடுவதும் மிகவும் பாரிய இழப்புக்களாகும்.

இலங்கை போன்ற சிறிய நாட்டில் நிலத்திற்கான தேவை அளப்பரியதாகவும், பாவனைக் குரிய நிலத் தினளவு மிகமிகச் சொற்பமாக இருப்பதும், நன்கு அறிந்ததே. இவற்றில் விவசாயத்திற்கு உகந்த நிலம் என்பது அதைவிடச் சொற்பமாகும். இந் நிலையில்

கைத் தொழிற் கழிவுகளால் நிலம், நீர் மாசுடைந்து போதலும் நிரந்தரமாகவே பயிற் செய்கைக்கு உகந்ததற்றதாகி வளமற்றுப் போதலும் பாரதூரமான பொருளாதார, குழல் வள இழப்புக்களாகும்.

இத்தகைய வள இழப்புக்கள் மட்டுமன்றி, இவ் வளங்களில் விவசாய நடவடிக்கைக்கட்காகத் தங்கி இருந்து வாழ்ந்து வந்த மக்கள் நில, நீர் வளங்கள் மாசுடைந்ததனால் விவசாயத்தைக் கைவிட்டு வருமானம் இழந்து, தங்கி வாழ் வோராவதுடன் இப்பகுதிகளின் மாசுடைந்த நீரைப் பாவிப்பதனால் பல்வேறு குறுகியகால மற்றும் நீண்டகால சுகாதார, மருத் துவப் பிரச்சினைகட்டும் ஆளாகின்றனர்.

இத்தகைய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் கைத் தொழிற் துறையானது பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உண்மையிலேயே துணை புரியுமா என்பதே இங்கு விடை காணப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாகும். அண்மைக்காலப் பத்திரிகைகள் மற்றும் பல ஆய்வு வெளியீடுகள் இத்தகைய எதிர்மறைப் பாதிப்புக்கள் பற்றிக் கூறிக்கொண்டே வருகின்றன.

இலங்கையில் பல அபிவிருத் திநடவடிக்கைகளின் பாதிப்புக்களையும் கவனத்தில் கொண்டால் (Green Accounting System - Frame Work) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 4 சதவீதத்திற்குச் சமமான பெறுமதியளவு குழல் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. இதன்படி 1997 ம் ஆண்டில் 5.5 வீதமாகக் காணப்பட்ட இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி உண்மையில் வருடத்திற்கு 2 சதவீதம் மட்டுமே யாகும் என ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட Economic Growth, Environment and Sustainable Development in Sri Lanka எண்படும் கட்டுரை ஒன்று கூறுகின்றது.

5.0 முடிவுரை

எனவே, இலங்கையில் திட்டமிடலாளர்கள் இத்தகைய எதிரான விளைவுகளையும் குழலும், அரிதான வளங்களும் முற்றாகவே மாசுடைந்து போகுமளவிற்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் அபிவிருத்தியின் விளைவுகளையும் நன்கு ஆழமாக ஆராய்ந்து பாதிப்புக்களை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நிலைத்திருத்தல் அபிவிருத்தி என்பது இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பேசப்பட்டு முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டு வரும் கொள்கையாகும். இதற்கிணங்க அரிதான் இயற்கை வளங்களை உச்சப் பயன் தரக்கூடிய, நீண்டகாலம் பயன்தரக்கூடிய சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துதல் மிகமிக அவசியமாகும்.

மேலும் சில பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இயற்கை வளங்களைப் பாதிப்பதுடன் மட்டுமன்றி - அப்பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு சில முதலாளிகளின் கைகளை மட்டுமே சென்றடையவும் செய்கின்றன. இது நாட்டில் பாரிய வருமான ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் ஏற்படுத்துவதுடன் மேலும் சமூகத்தில் பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இச் சமூகப் பாதிப்புக்களுடன் விவசாய நிலம் மற்றும் நீர்வளம் மாசடைதல், விவசாய நிலங்கள் விவசாயமல்லாத நடவடிக்கைகள்க்கு மாற்றப்படுவதால் அவற்றில்தங்கியுள்ள விவசாய மக்களது சமூகப் பொருளாதார நிலமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறான சமூக, பொருளாதார, சூழல் பாதிப்புக்களையும், கவனத்திற் கொண்டே கொள்கைகள் வகுக்கப்படல் வேண்டும். இவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ளாது ஏற்படுத்தப்படும் எந்த ஒரு அபிவிருத்தித் திட்டமும் நாட்டின் உண்மையான, மற்றும் நீண்டகால நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்திக்கு உதவமாட்டாது என்பது பல நாடுகளில் அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்ட உண்மையாகும்.

தீர்வுகள்

1. கைத்தொழிற்சாலைகள்க்கு அனுமதி வழங்கும் நடவடிக்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்தலும், அவற்றினை குழலைப் பாதிக்க காதகைத்தொழிற் சாலைக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கக்கூடிய வகையில் சீரமைத்தலும்.
2. விவசாய நிலங்களை அடையாளம் செய்தலும், விவசாய நிலப் பயன்பாட்டுப் பகுதிகளை வலயப்படுத்தி அவற்றினை வேறுபாவனைக்கு மாற்றாத வகையில் சட்டீதியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தலும்.
3. விவசாய உற்பத்தித் திறனை உயர்த்தும் வகையில் மிக வினைத்திறன் மிக்க விவசாய நடவடிக்கைகளை விவசாயிகளுக்குப் போதித்தலும், நடைமுறைப் படுத்தலும். இதன் மூலம் விவசாயம் மூலம் பெறும் வருமானத்தையும், பயன் பாட்டையும் அதிகரித்தல்.
4. சூழலைப் பாதிக்கும் தொழிற் சாலைகளை உடனடியாக மூடிவிடுதலும், பாதிப்பு பெறுமதியை அவர்களிடமே அறவிட்டு, சூழல் சீர்பாட்டிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்தலும்.
5. கைத்தொழிலுக்கு பொருத்தமான நிலத்தை தெரிவு செய்யும்போது விவசாய நில, நீர்வளங்கள் பாதிக்கப்படாத வகையிலும், சூழல் மாசபடாத வகையிலும் இடத்தைத் தெரிவு செய்து அங்கு கைத்தொழிற் சாலைகளை அமைத்தல் வேண்டும்.

வெற்றிலை உற்பத்தியும், சந்தைப்படுத்தலும்

த. ரவிச்சந்திரன்
அரசுமிகு பயிர்ச் சுதாபதி

1. அறிமுகம்

எமது நாட்டில் வெற்றிலை (Piper betalay) கலாசார, சமய நீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பொருளாகும். ஏனெனில், வெற்றிலை பாரம்பரிய காலம் தொட்டே முக்கியமான கலாசார, சமய மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பல்வேறுபட்ட நிகழ்வுகளில் முக்கியமானதோரு திரவியமாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. சமய சடங்குகளிலும், பூசைகளிலும், மங்கள கரமான, அல்லது அமங்களகரமான நிகழ்வுகளிலும் வெற்றிலை முக்கியமாக பயன்படுத்தப்படும் திரவியமாகும். வெற்றிலை பாரம்பரிய மருத்துவத் திலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன் தொன்று தொட்டே எமது நாட்டு மக்கள், முக்கியமாக கிராமப் புறங்களில் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். வெற்றிலையின் மேற் கூறப்பட்ட முக்கியத்துவங்கள் நமது நாட்டில் மட்டுமின்றி ஏனைய தெற்காசிய நாடுகளிலும், தெற்காசியர்கள் வாழும் மற்றைய நாடுகளிலும் நிலவுகின்றன. எனவே, வெற்றிலை உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளிலும் கிராக்கியடைய திரவியமாகும்.

வெற்றிலை மலேசிய நாட்டில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாக நம்பப்படுகின்றது. சமகாலத் தில் வெற்றிலை சில ஆசிய நாடுகளிலும், சில கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றது. வெற்றிலை அயன மண்டலத்தில் செய்கை பண்ணக் கூடிய ஒரு பயிர் வகையாகும். கடல் மட்டத்திலிருந்து 1000 மீட்டர் வரையிலான பிரதேசம் வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கைக்கு உகந்ததாகும். கூடுதலான மழை வீழ்ச்சியும், வளமான மண்ணும் இப்பயிர்ச் செய்கைக்கு வேண்டிய காரணிகளாகும். மழை வீழ்ச்சி குறைந்த காலங்களில் நீர்ப்பாசனம் அத்தியாவசியமானதாகும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட இடைவேளைகளில் தொடர்ச் சியான பசளையிடலும் முக்கியமானதாகும். இலங்கையில் பல்வேறு வெற்றிலை இனங்கள் காணப்பட்டாலும், அவற்றில் ரட்டதலு, கல்தலு, கெடதலு மற்றும் நாகவள்ளி ஆகியன பிரதான இனங்களாகும். வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கையில் முதலாவது அறுவடையை நான்கு மாதங்களில் பெற முடியும். உச்ச அறுவடையை இரண்டாவது ஆண்டில்

பெறமுடியும். பொதுவாக நோய்கள், பீடைகள் ஆகியவற்றினால் பாதிக்காது ஒழுங்காக பாதுகாக் கப்படுமாயின் ஒரு குறிப் பிட்ட வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கையில் இருந்து எட்டு தொடக் கம் பத்து வருடங்களுக்கு அறுவடையைப் பெறமுடியும்.

2. உற்பத்தி

மொத்த உள்நாட்டு வெற்றிலை உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் கடந்த 25 ஆண்டுகளில் சீரான வீழ்ச்சி காணப்படுகின்றது. மொத்த உள்நாட்டு வெற்றிலை உற்பத்தி 1973 இல் 808.1 பில்லியன் இலைகளாக விளங்கியது. இதுவே 6.7 பில்லியன் இலைகளாக 1997 ஆம் ஆண்டு குறைவடைந்துள்ளது. வெற்றிலை செய்கை பண்ணப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பு 3,874 ஹெக்டாரில் இருந்து 2,569 ஆக இக்காலப் பகுதியில் குறைவடைந்திருந்தது. ஒரு ஹெக்டார் நிலப்பரப்பிற்கான சராசரி அறுவடை சுமார் 208.6 இலிருந்து 2.6 பில்லியன்களாக குறைவடைந்துள்ளது. இதைக் கீழ்க்காணும் வரைபடங்களில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும். இலங்கையில் வெற்றிலை உற்பத்தியில் குருநாகல் மாவட்டமே (முக்கியமாக குளியாபிட்டிய, மற்றும் பண்ணல் பிரதேசங்கள்) முன்னியில் திகழ்கின்றது. மொத்த உள்நாட்டு வெற்றிலை உற்பத்தியில் சுமார் 85 சதவிகிதம் 1993-1997 காலப் பகுதியில் இம் மாவட்டத்திலிருந்தே பெறப்பட்டுள்ளது. மொத்த உள்நாட்டு வெற்றிலை உற்பத்தியில் கம் பஹா மாவட்டத்தில் (முக்கியமாக மினுவாங் கொட்ட மற்றும் திவுலப் பிட்டிய பிரதேசங்கள்) 1993-1997 காலப் பகுதியில் சுமார் 8 சதவிகிதம் பெறப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு, மற்றும் காலி மாவட்டங்களிலிருந்து சுமார் 2.7 சதவிகிதம் இக் காலப் பகுதியில் பெறப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் உற்பத்தி மட்டம் குறைந்து கொண்டு செல்வதைக் கீழ்க் காணும் அட்டவணையிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. வெற்றிலை அறுவடை பொதுவான காலநிலைகளுக்கேற்ப வேறுபடும். குறிப்பாக மழை வீழ்ச்சி கூடிய காலங்களான ஒக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரையிலான மாதங்களில் ஆகக் கூடிய அறுவடையைப் பெறமுடியும். அதேபோன்று குறைந்த அறுவடை

காணப்படுகின்றது. ஆயினும், பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் வருமான வித்தியாசமின்றி நுகர்வு ஒரே அளவிலும். வேறு துறைகளுடன் ஒப்பிடும் போது கூடிய அளவிலும் காணப்படுகின்றது.

5. முடிவுரை

வெற்றிலை எமது நாட்டின் கலாசார பாரம்பரியங்களுடன் தொடர்புபட்டிருப்பது மட்டுமன்றி, வேலைவாய்ப்பையும், அந்நியச் செலாவணியையும் ஈட்டித்தரும் ஒரு முக்கிய

விவசாய உற்பத்தியாகும். இருப்பினும் அதன் உற்பத்தியில் சடுதியான வீழ் ச் சி அவதானிக்கப்படுகின்றது. அதன் ஏற்றுமதி சீர்ற்றதாகக் காணப்படுகின்றது. வெற்றிலைப் பயிர் செய்கையை மேம்படுத்துவதன் மூலம் இதில் சடுபட்டுள்ளவர்களின் வருமானத்தை அதிகரித்துக் கொள்வது மட்டுமின்றி, அந்நியச் செலாவணி உழைப்பையும் கூட்டிக்கொள்ள வாய்ப்பு படும். எனவே, வீழ்ச்சி அடைந்து வரும் இப்பயிர்ச் செய்கையை ஊக்குவிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

அட்டவணை 3

வருமானம் மற்றும் துறைசார்ந்த வெற்றிலைத் தலை நுகர்வு (1986-87)

வருமான குழுக்கள்	நகர்ப்புறம்	கிராமப்புறம்	பெருந்தோட்டம்	மொத்தம்
0 - 100		1285.2		999.6
101 - 200		286.8		188.4
201 - 400	224.4	555.6	160.8	495.6
401 - 600	138	469.2	871.2	630
601 - 800	122.4	540.	830.4	562.8
801 - 1000	88.8	574.8	886.8	562.8
1001 - 1500	92.4	517.2	762.	507.6
1501 - 2000	198.	478.8	726.	469.2
2001 - 3000	104.4	482.4	776.4	441.6
3001 - 5000	80.4	478.8	687.6	375.6
5001 - 10000	74.4	383.8	710.4	260.4
10000 க்கு மேல்	30.	260.4		112.8
மொத்த சராசரி	99.69	495.6	758.4	445.2

ஆதாரம் : இலங்கை மத்திய வங்கி

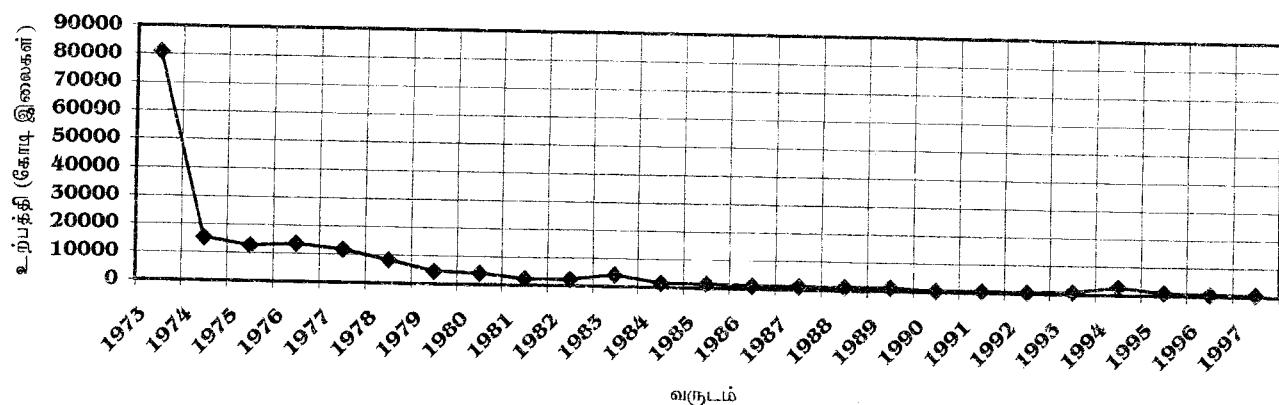
அட்டவணை 4

ஆண்டொன்றிற்கான வெற்றிலை தலை நுகர்வு

துறைகள்	நகர்ப்புறம்	கிராமப்புறம்	பெருந்தோட்டம்	மொத்தம்
1981-82	116.4	514.8	891.6	463.2
1986-87	99.6	495.6	758.4	445.2

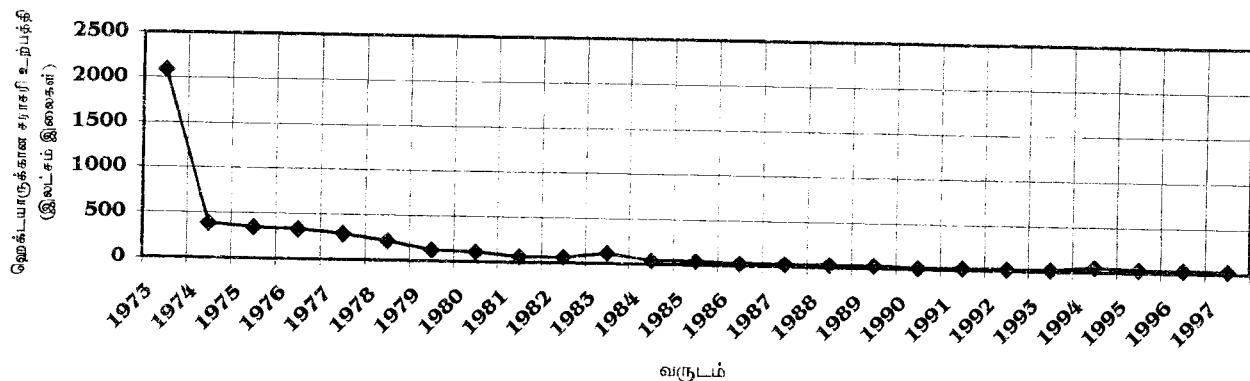
ஆதாரம் : இலங்கை மத்திய வங்கி

மொத்த வெற்றிலை உற்பத்தி

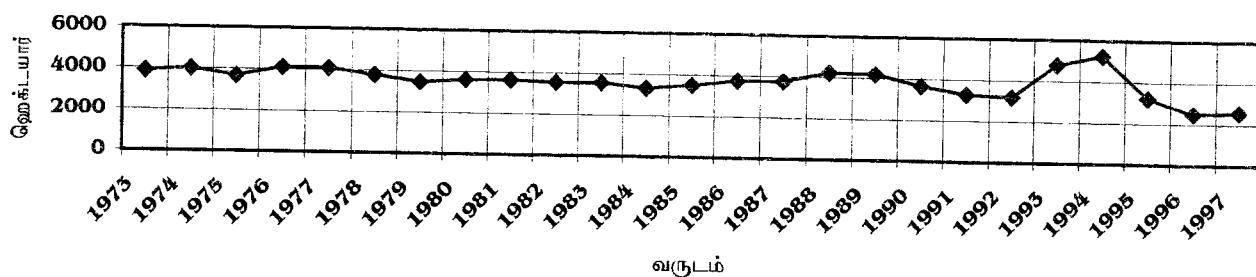
வரைபடம் 2

ஹக்டயாருக்கான சராசரி வெற்றிலை உற்பத்தி

வரைபடம் 3

வெற்றிலை பயிர் செய்கை: விஸ்தீரணம் (ஹக்டயார்)

இலங்கையில் விவசாய காப்புறுதி

அதன் முக்கியத்துவமும்

விவசாயிகளின் பங்குபற்றலும்

பொ. சீவராசா
விரிவுகரையாளர் - விவசாயப் பொருளையில்
கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம், பெருக்கலை

1.0 அறிமுகம்

இலங்கை பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு விவசாய நாடாகவே இருந்துள்ளது. அதன் சனத்தொகையின் ஏற்ததாழ 60 வீதமான மக்கள் விவசாயத் துறையை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தொழிலிற் கும் வருமானத் திற் கும் தங்கியிருக்கின்றனர். இலங்கையின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் (GDP) விவசாயத் தின் பங்களிப்பு முக்கியமானதை பின்வரும் புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றன.

அவ்வாறிருந்தும் விவசாய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதம் குறைவாகவேயுள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக புதிய விவசாய தொழில்நுட்பம் இல்லாமையும், நிலையில்லாத மாறுகின்ற காலநிலையும் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அட்டவணை 1

விவசாயத்தின் பங்களிப்பும் வளர்ச்சி வீதமும்

ஆண்டு	மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் பங்களிப்பு வீதம்	விவசாயத்தின் வருட சராசரி வளர்ச்சி வீதம்
1987	23.6	-5.8
1996	18.4	-4.6
1997	17.8	3.1
1992-96	-	1.1

இலங்கையில் விவசாயத்துறை ஏனைய வளர்முக நாடுகளிலுள்ளது போல் நான்கு முக்கியமான தொழில்களைப் புரிகின்றது. வளரும் சனத்தொகைக்கு தேவையான உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தலும், கிராமிய மக்களுக்கு தொழில் வழங்குதலும், விவசாயப்பொருட்களின் ஏற்றுமதி மூலம் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றுத்தருதலும் உற்பத்தித்

துறையின் பொருட்களை கொள்வனவு செய்தலுமாகும்.

இதற்கிடையில் விவசாயவுற் பத்தி எதிர்நோக்கும்முக்கிய பிரச்சனை யாதெனில், அது முற்று முழுதாக குழும் காரணிகளில் தங்கியுள்ளது. இதனால் குழும் காரணிகளின் மாற்றத்தாலும் பூச்சிப்பீடைகளின் தாக்கத்தாலும் பாதிக்கப்படலாம். இவ்வனர்த்தங்களால் விவசாய உற்பத்தி குறையலாம் அல்லது முற்றாக அழிவுக்குள்ளாகும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயக் காப்புறுதி விவசாயிகளை இவ்விடர்களிலிருந்து காப்பாற்ற உதவி புரிகின்றது.

2.0 இலங்கையில் விவசாயக் காப்புறுதி

இலங்கையில் விவசாய காப்புறுதி அறிமுகப்படுத்துதல் மிகவும் பழையான ஒரு விவசாயக் கொள்கையாகும். விவசாயக் காப்புறுதி பயிர்க் காப்புறுதி என்ற படிவில் முதலில் நேற் பயிர்ச் செய்கைக்காக 1958 இல் பெரும் போகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் நேற் பயிருக் கென ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டம் பின்பு வேறு பயிர்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. பயிர்க் காப்புறுதியை அமுல்படுத்தும் நோக்குடன் பின்வரும் சட்ட மூலங்கள் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அங்கீரிக்கப்பட்டது.

- 1) 1961 ஆம் ஆண்டின் 13ஆம் இலக்க பயிர்க் காப்புறுதிச் சட்டம்.
 - 2) 1973 ஆம் ஆண்டின் 27 ஆம் இலக்க கமத்தொழில் காப்புறுதிச் சட்டம்.
- 1974 ஏப்ரல் மாதத்தில் கமத்தொழில் காப்புறுதிச் சபை (Agricultural Insurance Board)

அட்டவணை 2

**நெற்பயிர்க்காப்புறுதி பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவும், காப்புறுதி வீதமும்
(சிறுபோகம்)**

ஆண்டு (சிறுபோகம்)	பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவு (1000 மைக்க)	காப்புறுதி செய்த பரப்பளவு (1000 மைக்க)	காப்புறுதி வீதம்
1978	301	33	10.96
1979	255	22	8.63
1980	246	18	7.32
1981	381	11	2.89
1982	282	05	1.77
1983	237	06	2.53
1984	384	12	3.13
1985	312	11	3.53
1986	340	22	6.47
1987	273	20	7.33
1988	130	13	10.00
1989	258	13	5.04
1990	333	15	4.51
1991	329	16	4.86
1992	255	08	3.14
1993	289	11	3.18
1994	349	11	3.15
1995	348	16	4.60
1996	250	06	2.40

மூலம் : விவசாயக் காப்புறுதிச் சபை

அட்டவணை 3

**நெற்பயிர்க்காப்புறுதி பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவும், காப்புறுதி வீதமும்
(பெரும்போகம்)**

ஆண்டு (பெரும்போகம்)	பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவு (1000 மைக்க)	காப்புறுதி செய்த பரப்பளவு (1000 மைக்க)	காப்புறுதி வீதம்
1978-79	562	62	11.03
1979-80	628	38	6.05
1980-81	600	37	6.17
1981-82	508	34	6.69
1982-83	633	24	3.79
1983-84	623	34	5.46
1984-85	570	24	4.21
1985-86	555	30	5.41
1986-87	508	48	9.45
1987-88	533	40	7.51
1988-89	469	24	5.12
1989-90	531	25	4.71
1990-91	501	38	7.58
1991-92	577	38	6.59
1992-93	546	23	4.21
1993-94	581	28	4.82
1994-95	567	50	8.82
1995-96	499	20	4.01

மூலம் : விவசாயக் காப்புறுதிச் சபை , 1993

பெறுவதன் மூலம் நிவர்த்தி செய்யலாம். பயிர்க் காப் புறுதியும், கால்நடைக் காப் புறுதியும் பின்வரும் அநுஸங்களைக் கொண்டுள்ளது.

- (அ) பயிர் கால்நடை எதிர்நோக்கும் இயற்கை அனர்த்தங்களிலிருந்து விவசாயிகளை பாதுகாக்கும்.
- (ஆ) நட்ட ஈடுகள் வழங் குவதன் மூலம் பயிரழிவினால் அல்லது கால்நடை இழப்பினால் ஏற்படும் பண இழப்பினை ஈடுசெய்கின்றது.
- (இ) உயர் பெறுமதியுள்ள பயிர்களை செய்கை பண்ணும் போது விவசாயியை இயற்கை அனர்த்தங்களிலிருந்து பாதுகாக்கும்.
- (ஈ) விவசாயத்தை ஒரு பிரதான தொழிலாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் அதில் தொடர்ந்தும் இருப்பதற்கும், இளைஞர்கள் விவசாயத்தில் நாட்டம் கொள்வதற்கும், கவர்வதற்கும் உதவி புரிகின்றது.

விவசாயக் காப்புறுதியை வெற்றிகரமாக அமுல்படுத்துவதற்கு விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம். எல்லா வகையான விவசாயிகளும் விவசாயக் காப்புறுதியில் பங்கு கொள்ளுதல் மிகவும் முக்கியமானது.

4.0 விவசாயக் காப்புறுதியும் விவசாயிகளின் கடமைகளும்

தனது பயிரையோ, அல்லது கால் நடையையோ காப்புறுதி செய்யும் விவசாயிகள் சில பொறுப்புக் களை கொண்டுள்ளனர். அதாவது, தனது பயிரை, அல்லது கால்நடையை தன்னால் இயன்ற முறையான பயிர்க்கெய்கை வழிகளை, அல்லது கால்நடை வளர்ப்பு முறைகளை பயன்படுத்தி உற்பத்தியினைப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆனால், சில விவசாயிகள் தாங்கள் காப்புறுதி செய்திருப்பதால் பயிரையோ அல்லது கால் நடையையோ வேண்டுமென்று கவனிக்காமலிருந்து, அதனால், ஏற்படும் இழப்பினை நட்டச்சு கொடுப்பனவுகள் மூலம் நிவர்த்தி செய்ய எத்தனிக்கின்றனர்.

இவ்வாறான செய்கையை காப்புறுதித் துறையினர் நல்ல நடத்தையை ஆபத்துக் குள்ளாக்குவது (Moral hazard) என்று கூறுவார்கள்.

மறுபுறத்தில் சில விவசாயிகள் தமது பயிர் நிலங்கள் ஆபத்தான சூழலிலிருப்பதாலும் அல்லது கால்நடைகள் நோய்க்குள்ளாகும் சாத்தியம் கூடவாகவிருப்பதாலும் மட்டுமே காப்புறுதியில் சேர்கின்றனர். இவ்வாறான நடத்தையை காப்புறுதி துறையினர் விரோதமான தேர்வு (Adverse selection) என்று கூறுவார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட இரு நடத்தைகளாலும் விவசாயக்காப்புறுதியினை அமுல்படுத்துதல் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒரு புறத்தில் விவசாயிகளின் பங்கு கொள்ளல் (Participation) குறைவாகவிருக்கும். மறுபுறத்தில் அரசிற்கு பெரிய பணப்பஞ்சாக (Financial burden) இருக்கும்.

விவசாயக்காப்புறுதியின் சதந்திரமான நிதி நிலைமை (Financial independence) (அதாவது அரசில் நிதி தேவைகளுக்கு தங் காமலிருத்தல்) அதன் நீண்டகால வாழ்தகவிற்கு (Long term survival) மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

விவசாயக் காப்புறுதி நிதியத்தின் அளவு விவசாயிகளின் காப்புறுதி தவணைப் பண கோடுப்பனவுகளிலும் காப்புறுதி நட்ட ஈட்டு கொடுப்பனவுகளிலும் தங்கியுள்ளது. கடந்த பத்தாண்டு காலமாக நெற்பயிர்க் காப்புறுதி திட்டத்தின் நிதிநிலைமையை நோக்கும்போது அது சாதகமற்ற நிலையிலுள்ளது. அட்டவணை 5 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது போல் நிதி நிலைமை சில ஆண்டுகளில் சாதகமாகவும் மற்றைய ஆண்டுகளில் பாதகமாகவும் அமைந்துள்ளது.

விவசாயிகளுக்கு வழங் கப்படும் இழப்பீட்டுத் தொகை காப்புறுதி தவணைப் பணத்தை விட அதிகரித்து போகுமானால் காப்புறுதித் திட்டத்தின் அமுலாக கல் சுயாதீனமாகவன்றி அரசின் பண உதவியை நாடி நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட நிலைக்கு இரண்டு முக்கிய காரணிகள் உள்ளன. ஒன்று காப்புறுதியில் விவசாயிகளின் பங்குபற்றல் அளவு குறைவாயிருத்தல். மற்றையது விரோதமான தேர்வு முறையின் அடிப்படையில் மட்டுமே விவசாயிகள் காப்புறுதியில் பங்கு கொள்கின்றனர். இந்த இரண்டாவது காரணியே இழப்பீட்டுத் தொகை அதிகரிப்புக்கு முக்கிய கருவியாயுள்ளது. அத்துடன் காப்புறுதி செய்யாதவர்கள் தங்கள் பயிரை, அல்லது கால்நடையை கவனிக்காமல் / பராமரிப்பு

அட்டவணை 5

**நெற்பயிர்க்காப்புறுதியின் தவணைப் பணமும்
இழப்பிடுகளும்**

போகம்	தவணைப் பண வசூல் (அ)	இழப்பிடுத் தொகை (ஆ)	வித்தியாசம் (அ - ஆ)
1986-87 பெ.போ	12,960	37,240	24,280
1987 சிறுபோகம்	5,750	10,060	4,310
1987-88	12,100	17,437	-5,377
1988	3,448	4,127	-639
1988-89	6,137	7,580	-1,143
1989	3,265	3,196	69
1989-90	6,783	6,870	-87
1990	4,072	2,444	1,628
1990-91	10,378	5,328	5,050
1991	4,231	2,731	1,500
1991-92	8,247	5,328	2,919
1992	2,472	1,847	625
1992-93	9,230	3,743	5,487
1993	4,789	2,575	2,214
1993-94	11,282	21,221	-9,939
1994	6,622	6,801	-179
1994-95	30,857	21,554	9,303
1995	9,034	4,518	4,516
1995-96	12,685	17,350	-4,665
1996	3,766	2,577	1,189
1996-97	10,070	5,571	4,449
1997	3,303	கி.பெ.	கி.பெ.
1997-98	402	கி.பெ.	கி.பெ.

மூலம் : விவசாயக் காப்புறுதி சபை, 1998

கி.பெ. கிடைக்கப்பெறவில்லை.

குறைவாகவிருத்தல் மூலம் இழப்பீட்டை ஏற்படுத்தி நட்ட எடு கோருகின்றனர்.

இவ்வாறான போக்கு விவசாயிகளின் மத்தியில் நிலைத் திருப்பின் விவசாயக் காப்புறுதியை வெற்றிகரமாக அழுல்படுத்த முடியாது. அவர்களும் அதன் நன்மைகளைப் பெற முடியாது.

முடிவுரை

மேலே ஆராயப்பட்ட விடயங்களை நோக்கும்போது சில முக்கிய முடிவுகளுக்கு நாம் வரலாம். விவசாயக் காப்புறுதியானது விவசாயவற்பத்தியை செய்யும் விவசாயிகள் எதிர் நோக்கும் இடர்களிலிருந்து பாதுகாப்பு வழங்கக்கூடிய ஒரு கருவி. அதனை ஒரு விவசாயக் கொள்கையாக அரசு

அழுல்படுத்துவது அத்தியாவசியமானது. இது வெற்றியளிக்க விவசாயிகளின் கூடுதலான ஒத்துழைப்பும் பங்கு பற்றவும் முக்கியமானது. அத்துடன் விவசாயிகள் தங்கள் பொறுப்புக்களை உணர்ந்து காப்புறுதி திட்டம் வெற்றியடைய உதவ வேண்டும்.

எல் லாச் குழலிலும் பல் வேறுபட்ட இடர்களை எதிர் நோக்கும்விவசாயிகள் கல்வரும் விவசாயக் காப்புறுதியில் பங்கு பெறுதல் அவசியமானது. விவசாயிகளின் பங்குபற்றலை கூட்டுவதற்கு விவசாயக் காப்புறுதி சபையும் விவசாயத் தினைக்களும் புதிய அழுலாக்க அனுகுமுறைகளை கையாளுதல் வேண்டும். விவசாயக் காப்புறுதியின் அனுகலங்களை விவசாயிகள் மத்தியில் பரவச் செய்து அத்திட்டம் வெற்றியளிக்க மேற்கூறிய நிறுவனங்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும்.

தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

மு. ஸ்ரீகலரி சங்கர்
ஆராய்ச்சி பயிற்சி உத்தியோகத்துரை

1.0 அறிமுகம்

பன் னெடுங் காலமாக விவசாயப் பொருளாதாரத்தை மையமாகக் கொண்டு பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டு வந் துள்ள நாடுகளில் இலங் கையை முதன் மையானதாகக் கொள்ளலாம். அத்துடன் இலங் கைச் சனத் தொகையில் சுமார் 70-80 சதவீதமானவர்கள் கிராமப் புறங்களில் வசிப்பது மட்டுமன்றி கிராமிய மட்டத்தில் பல்வேறு விவசாய நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பல்வேறு புள்ளிவிபரங்களின்படி உள்ளுர் மொத்த உற்பத்தியில் சுமார் 18-20 சதவீதமான பங்களிப்பு விவசாயத்துறையில் இருந்தே பெறப்படுகின்றது. இன்றைய நிலையில் இப்பங்களிப்பு குறைவடைந்து இருப்பினும் பன் னெடுங் காலமாக இலங் கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காளியாக விவசாயத்துறை இருந்து வந்துள்ளது. 1970-1977 இல் இலங் கையின் விவசாயத்துறை அடைந்த வளர்ச்சி 1977 முதல் 1994 வரையான காலப் பகுதியில் சிறிது வீழ்ச்சியடைந்தமைக்கு பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் மாற்றங்களையும் அதன் மூலம் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியில் ஏற்படும் தாக்கங்களையும் நாம் முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளலாம். 1977 இற்கு பின்னர் கைக்கொள்ளப்பட்ட சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் அதன் பின்னர் அமுல் செய்யப்பட்ட பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் நெகிழ் ச்சி செய்யும் கொள்கைகளும் எமது விவசாயத்துறையில் எவ்வாறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளன என்பது இது சம்பந்தமாக பத்திரிகைகளிலும் பல்வேறு ஏடுகளிலும் இடம் பெற்று வந்த கட்டுரைகள் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் தரவுகளின் படி சமூக நலன்புரித் துறையில் இலங்கையின் வளர்ச்சி தெற்காசிய நாடுகளின் தரவுகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறிப்பிட்டனவு முன்னேற்றத்தைக்

கண்டு உள்ளது. ஆனால், கிராமிய மட்டத்தில் வாழும் மக்களின் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி இதற்குச் சமனான அளவில் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளதா என ஆராய்ந்து பார்ப்பின் எமக்கு மிஞ்சவுது ஏழாற்றமே. இன்று கிராமிய மட்டத்திலும் குறிப் பிட்டனவு நகரங்களிலும் காணப்படும் பிரச்சனைகளிலுள்ள பின்வருவன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அதிகளவிலான வேலை அற் றோர் வீதம் விவசாயத்துறையின் மெதுவான அபிவிருத்தி, பரவலான ஏழ்மை, போதாக்கின்மை, போதுமான அதாவது வாழுக்கைச் செலவிற்கு ஏற்ற வருமானமின்மை, தரம் குறைந்த உள்ளக கட்டமைப்புச்சேவை என்பவற்றைக் கூறலாம். அடுத்துக்கு பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் பலவும் இப் பிரச்சனைகளின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்தமையால் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை கிராம அபிவிருத்திக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் என நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளார்கள். எது எவ்வாறு இருப்பினும் இத்திட்டங்களால் கிராமிய மட்டத்தில் தற்போதும் காணப்படும் மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சனைகளிற்குத் தீர்வு எட்டப்படவில்லை என்பதே உண்மையாகும், இதற்கு முக்கிய காரணமாக அரசாங்கங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பலவும் ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சிகளின் அரசியல் இலாப நோக்குடன் செயற்படுத்தப்பட்டமையாகும். இதன் காரணமாக பெறப்பட்ட நன்மைகளிற்கும் அரசியல் சாயம் பூசப்பட்டமையால் அவை கிராமிய மட்டத்தில் போதிய எதிர்பார்த்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பதவிக்கு வந்த பல வேறு அரசாங்கங்களும் கிராமிய பொருளாதாரத்தையும், விவசாயத்தையும் மையமாகக் கொண்டு விருத்தி செய்வதற்கு ஏற்ற திட்டங்களையே இதுவரை காலமும் நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளன. சரியான உரிய முறையிலான திட்டமிடுதல் இன்மையாலும் தேசிய ரீதியிலான அபிவிருத்தியையும் குறியீடுகளையும் எடும் வகையில் திட்டங்கள்

தீட்டப்படாமல் குறிப்பிட்ட துறை ரீதியான திட்டமிடுதலாலும் இத் திட்டங்கள் மூலம் எதிர்பார்த்த விளைவுகளைத் தேசிய ரீதியில் அடைய முடியவில்லை. இலங்கையின் திட்டமிடல் வரலாற்றை உற்று நோக்கின் சுதந்திரத்திற்கு பிந்திய காலத்தில் பல்வேறு திட்டமிடல் செயற்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பின்வருவன முக்கியமானவை:

- 1) முதலாவது ஆறு ஆண்டுத் திட்டம் 1947-48 - 1952-53
- 2) இரண்டாவது ஆறு ஆண்டுத் திட்டம் 1951-52 - 1956-57
- 3) முதலீட்டிற்கான ஆறு ஆண்டுத் திட்டம் 1954-55 - 1959-60
- 4) பத்தாண்டுத்திட்டம் 1959 - 1968
- 5) குறுகிய கால நடைமுறைத் திட்டம் 1962 - 1963
- 6) ஐந்தாண்டுத்திட்டம் 1972 - 1976

மேற்கூறப்பட்ட திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கமாக கிராமிய மக்களின் முக்கிய வருமானமான விவசாய நடவடிக்கைகளை அபிவிருத்தி செய்வதும் இதன் மூலம் கிராமிய - சமூக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதும் ஆகும். மேலும் கிராமிய உள்ளக்க கட்டமைப்பை விருத்தி செய்வதற்கும் இத் திட்டங்கள் நோங்கங்களைக் கொண்டிருந்தன. எவ்வாறாயினும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் காரணமாக மேற்கூறப்பட்ட திட்டங்கள் அவற்றின் நோக்கங்களைப் பூரணமாக அடைய முடியவில்லை. மேலும் சரியான திட்டமிடல் இன்மையால் மேற்கூறப்பட்ட திட்டங்கள் அழுல் செய்யப்பட முடியவில்லை.

கிராமிய விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் சமூக அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய முறையில் 1977 ம் ஆண்டு வரை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களின் நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் 1997 ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த திட்டங்களின் பிரதான கருப்பொருள் சமூகத்தின் தேவையை உணர்ந்து அல்லது நிதி உதவி செய்யும் நிதியங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட

நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இதில் அரசியல் நோக்கமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களும் அடங்கும். அது மட்டுமன்றி கடந்த 17 வருட கால ஜ.தே.கட்சி ஆட்சிக் காலங்களில் மட்டுமன்றி தற்போதைய பொது ஜன முன்னணி ஆட்சியிலும் நாம் காாக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில் வெவ்வேறான பொருளாதாரத் துறைகளை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் ஒருங்கிணைந்த முறையில் கிராமிய அபிவிருத்தியைத் திட்டமிடுதல் ஆகும். இவ்வாறு தனித்தனியான துறைகளை விருத்தி செய்வதன் மூலம் கிராமிய அபிவிருத்தியை ஒன்றிணைந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யும் முயற்சியில் பல்வேறு சிரமங்களும் உள்ளன. உதாரணமாக, வெவ்வேறு துறைகளின் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அத்துறைகளிற்குப் பொறுப்பான திணைக்களங்கள் மற்றும் கூட்டுத்தாபனங்களின் நோக்குகளிற்கு அமைய அல்லது வெவ்வேறு செயற் திட்டங்களை அழுல் செய்வதற்கு நிதி உதவி வழங்கும் நிதி நிறுவனங்களின் வரையறைகளிற்குஅமையவே செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. எனவே, தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தியை நாம் கருத்திற் கொண்டால் இவ்வாறு பல்வேறான துறைகள் கிராமிய மட்டத்தில் இருந்து ஒருங்கிணைக்கப்படல் அவசியமாகும். அது மட்டுமன்றி குறுகிய கால அரசியல் நோக்கங்களிற்கு அப்பாறப்பட்ட வகையில் தேசியபொருளாதார அபிவிருத்தியையும் கிராமிய மட்ட சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் ஒன்றிணைக்கக் கூடிய வகையில் செயற்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படல் அவசியமாகும்.

2.0 1948 முதல் 1977 வரையிலான கிராமிய அபிவிருத்தி முயற்சிகள்

இலங்கையின் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தியை உற்று நோக்கின், 1940 முதல் பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகள் மற்றும் செயற்திட்டங்கள் என்பன நிறைவேற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. சமூக விழுஞான விற்பனைகள் பலரும் பல்வேறு வகையில் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி பற்றி வரையறுத்துள்ளனர். ஆனால், எது இன்றைய சூழ்நிலையைப் பொறுத்த வரையில் சமூக அபிவிருத்தியானது ஏதோ ஒரு குறித்த கிராமிய புவியியல் வரையறையினுள் இருக்கும் குறித்த சமூகங்களின் சமூக பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதன் மூலம்

ஒருங்கிணைந்த முறையில் கிராமிய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துதல் என நாம் கொள்ளலாம். அரசு இயந்திரத்தின் உரிய பங்களிப்பு 1948ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் கிராமிய அபிவிருத்தித் திணைக்களம் தாபிக்கப்பட்டதன் பின்னர் மேலும் விரிவு பெற்றது. இத் திணைக்களத்தின் முக்கிய நோக்கமாக கிராமிய நலன்புரி நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்தன. அத்துடன் பின்வரும் நடவடிக்கைகளிற்கு முக்கியத்துவம் அளித் தே இக் கால கட்டத் தில் அரசு திட்டங்களின் நோக்கங்கள் அமைந்து இருந்தன. அவையாவன:

- 1) கூட்டுறவு நடவடிக்கைகள், மற்றும் மக்களின் பொது நலன்களை விருத்தி செய்ய குழுக்களை அமைத்தல்.
- 2) மகளிர் தாபனங்கள் மற்றும் நலன்புரி சங்கங்களை ஊக்குவித்தலும் அபிவிருத்தி செய்தலும்.
- 3) கிராமிய மக்கள் மத்தியில் தலைமைத் துவத் தை மற்றும் தலைமைத்துவப் பண்புகளை விருத்தி செய்தல்.
- 4) சமூக அபிவிருத்திக்கான பயிற் சி வகுப்புகள் மற்றும் அரசு நடவடிக்கைகளை கிராமிய மட்டத்தில் ஒருங்கிணைத்தல்.
- 5) கிராமிய கைத் தொழில் மற்றும் சுய தொழில் என்பவற்றை கிராமிய மட்டத்தில் விருத்தி செய்தல் என்பனவாகும்.

மேலும் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், மகளிர் அமைப்புகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பன இக் காலகட்டத்தில் கிராமிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணுவதிலும் அவற்றை அமுல் செய்வதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தின. இக்காலகட்ட கிராமிய சமூக அபிவிருத்திக் கொள்கை மூலம் கிராமங்கள் தோறும் வீதிகள், பாடசாலைக் கட்டிடங்கள், கூட்ட மண்டபங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், சமூக மண்டபங்கள், சிறியளவு அணைக்கட்டுக்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள் என்பன ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன், காணிப் பகிர்வு மூலம் காணியற் றோர் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தல், இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை விரிவு செய்தலும், அமுல் செய்தலும் மற்றும் இலவச மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்தல் என்பனவும் முக்கிய

நடவடிக்கைகளாக விளங்கின. இவை மட்டும் இன்றி ஸ்ரீ.ல.க.கட்சியின் ஆட்சிக்காலமாகிய 1970 முதல் 1977 வரையான காலப் பகுதியிலும் கிராமிய அபிவிருத்தியில் பாரிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. காணிச் சர்திருத்தச் சட்டம் மூலம் காணிப் பகிர்வு, கிராமங்கள் தோறும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தாபிப்பு, புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கமநல் சேவைகள் நிலையங்கள் மூலம் சகாய விலையில் விவசாய உள்ளீடுகள் வாங்கல் என்பன முதன்மையான நடவடிக்கைகள் ஆகும். இக்காலத்தில் சரியான முறையில் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் கிராமங்கள் தோறும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் இக்காலப் பகுதி விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் பொற்காலம் எனக் கூறப்படக் கூடிய வகையில் கிராமிய மட்டத்தில் விவசாயம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. எனினும், இக் காலத் தில் செயற் திட்ட அமுலாக்கலில் “மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய” முறையே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

3.0 1977 முதல் 1994 வரையிலான கிராமிய அபிவிருத்தி முயற்சிகள்

இக்காலத்தில் அரசு நடவடிக்கைகளிலும் செயற் திட்ட அமுலாக்கலிலும் “மக்களின் பங்கேற்பு” எனும் கொள்கை பயன்படுத்தப்பட்டது. பாரம்பரியமாக செயற் திட்ட அமுலாக்கத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட “மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய” செயன்முறை இக்காலகட்டத்தில் சிறிது சிறிதாக மாற்றப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக “கீழிருந்து மேல் நோக்கிய” செயன்முறையும், “மக்களின் பங்கேற்பு” கொள்கையும் உபயோகிக்கப்பட்டன. இக்கால கட்டத்தில் செயற் திட்ட நோக்கக் கருவாக மக்கள் கருதப்பட்டார்கள். மேலும் வறுமை ஒழிப்பு, போஷாக்கான உணவு வழங்கல், காணியற்றோருக்கு காணி வழங்கல், நிர்மாணக் செலவு குறைந்த வீடுமைப்புத் திட்டங்கள், மாதிரிக் கிராமங்கள், சுய தொழில் மற்றும் கைத் தொழில் மயமாக்கல் என்பனவற்றிற்கு கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி மூலமாக கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே செயற் திட்ட வடிவமைப்பிலும், கொள்கைத் திட்டமிடலிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

மக்களின் பங்கேற்பு அரசு இயந்திரத்தில் உரிய முறையில் சேர்க்கப்படல் வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு 13ம் திருத்தச் சட்டம் மூலம் இலவசக் குரிசியல் யாப்பில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டதுடன் இதன் மூலம்

மாகாண சபைகளும் நிறுவப்பட்டன. இம் மாகாண சபைகள் மூலம் பிரதேச ரீதியில் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களின் உச்சப் பயன்பாடு செயற் திட்ட வடிவமைப் பில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. மாகாண சபைகள் மட்டுமன்றி மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள், தொழிலாளர் சபைகள், கிராம சபைகள், பிரதேசச் சபைகள் என்பனவும் நிறுவப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டது: இக்கால கட்டத்தில் அமூல்செய்யப்பட்ட கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி திட்டங்களில் குறிப்பிடத் தக்கவையாக பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்:

1) கிராமிய எழுச்சீத்திட்டம் (மாதிரிக் கிராமம்)

மாதிரிக் கிராமங்களை உருவாக்கி அவற்றிற்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய அடிப்படை வசதிகளான கழிப்பிட வசதி, உள்ளக்கக் கட்டமைப்பு வசதிகள், மின்சாரம், பாடசாலை, சந்தை வசதி, போக்குவரத்து என்பவற்றை வழங்கி வீட்டிறோருக்கும், காணியற்றோருக்கும் ஒரு வசதியான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்துதல் இதன் முக்கிய பொதீக நோக்கமாக இருப்பினும், அடிப்படையில் எமது பாரம்பரிய கிராமிய மக்களிடையே இருந்த புரிந்துணர்வு, அமைதியும் சமத்துவமுமான வாழ்க்கை முறை, கூட்டுறவு என்பன மீண்டும் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதாகும். இதன் மூலமே தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு வித்திட முடியும். இம் மாதிரிக் கிராம அமைப்பில் மக்களின் பங்கேற்பு உறுதி செய்யப்பட்டது. கிராம மக்கள் தமது வதிவிடங்களைத் தாமே நிர்மாணம் செய்யத் தூண்டப்பட்டமையால் தொழிலாளர் கல்வி குறைவடைந்ததுடன் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் மக்களின் பங்கேற்பும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

2) ஒருங் கீணனாந் த கிராம அபி விருத்தித் திட்டங்கள்

1979ம் ஆண் டில் இருந் து 13 மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கிராமிய மட்ட அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் ஊடாக சமமான பொருளாதார வாய்ப்புகளை மேலும் வலுப்படுத்துவதன் மூலம் கிராம மக்கள் தமது அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்துதல்

என்பதே இத்திட்டங்களின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. இத்திட்டம் அமூல் செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமானது அங்கு சமூக, பொருளாதார, பெளதீக உள்ளக்கட்டமைப்புகளை விருத்தி செய்வதன் மூலம் உயர்த்தப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி அபிவிருத்தித்திட்டங்களில் மக்களின் பங்கேற்பு முக்கிய அம்சமாகக் கருதப்பட்டதுடன் வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் முதலீட்டிலும் தனியார் துறையினரின் பங்கேற்பும் உறுதி செய்யப்பட்டது. தற்போது உள்ள 17 செயற்திட்டங்களில் 13 திட்டங்கள் 13 மாவட்டங்களிலும், 3 திட்டங்கள் 3 மாகாண சபைகளிலும் ஒரு திட்டத்தின் மூலம் இத்திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அலுவலர்களின் செயற்திறன் அபிவிருத்தி செய்தலும் இடம் பெற்றுள்ளன. எனினும், இத்திட்டம் அமூல் செய்யப்படும் பிரதேசங்களின் விவசாயக் காலநிலை மற்றும், சமூக பொருளாதார நிலையைக் கருத்திற் கொண் டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட செயற்திட்டங்களும் மாறுபட்டன. பின்வரும் அம்சங்கள் இத்திட்டங்கள் மூலம் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன:

- (அ) சிறு விவசாயிகள், நிலம் அற்ற ஏழைகள், மகளிர் அபிவிருத்தி, வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கல், செயற்திறன் அபிவிருத்தி, வறுமை ஒழிப்பு.
- (ஆ) சிறு குளங்கள் புனரமைப்புச் செய்தல், கிராமிய வீதிகள் அமைத்தல், நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகள்.
- (இ) சிறிய அளவிலான வியாபார நடவடிக்கைகளை அபிவிருத்தி செய்தலும் கிராமிய மட்டத்தில் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தலும்.
- (ஈ) கிராமிய கடனுதவி, விவசாய மற்றும் கால்நடை அபிவிருத்தி.

(ஒ) கல்வி, குடிநீர் வசதி, சுகாதாரம், போன்றுக்கு மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு.

(ஓ) கிராம மட்ட மக்கள் தாபனங்கள், மக்களின் பங் கேற் புடனான திட்டமிடல் நடவடிக்கைகள்.

தற்போதைய தரவுகளின் படி, 1996ம் ஆண்டு முடிவுவரை ஒருங்கிணைந்த கிராம அபிவிருத்திக்கு மொத்தமாக 1085 மில்லியன் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதில் விவசாயம் சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளிற்கு 159 மில்லியன் ரூபாய்களும், கிராம உள்ளக்கட்டமைப்பு மற்றும் பொது வசதிகளிற்கு 405 மில்லியன் ரூபாய்களும், மனித வள அபிவிருத்திக்கு 157 மில்லியன் ரூபாய்களும், பொருளாதார வாய்ப்புகளிற்காக 137 மில்லியன் ரூபாய்களும், இதர துறைகளின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளிற்காக 277 மில்லியன் ரூபாய்களும் செலவிடப்பட்டுள்ளன.

3) ஜனசவியத் திட்டம்

கிராம சமூக அபிவிருத்தித் திட்டங்களுள் மிகவும் பிரபலமான திட்டமாக இத்திட்டம் விளங்கியது. பாரானமற்றத்தில் 1989ம் ஆண்டு ஜனசவியத் திட்டம் சம்பந்தமான சட்டமுலமும் இயற்றப்பட்டது. இத்திட்டம் மூலம் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மிகவும் ஏழ்மையான குடும்பங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு அவற்றிற்கு நிவாரண உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. உணவு முத்திரைகள் மற்றும் பணமாகவும் இவ் உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. 1993ம் ஆண்டு வரை சுமார் 355,124 குடும்பங்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயனடைந்துள்ளன. இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாக பின்வருவன கருதப்பட்டன :

- (அ) மக்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தி மூலம் வறுமை ஒழிப்பு.
- (ஆ) ஏழைகள் மத்தியில் வேலையற் றோர் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல்.
- (இ) நகர-கிராம மக்கள் மத்தியில் போன்ற கின் மையை குறைத்தல் மூலம் ஆரோக்கியமான சனத் தொகையை உருவாக்கல்.

(ஒ) சமூக ஸ்திரத் தன்மையை ஊக்குவித்தல்.

மேலும் ஜனசவிய உதவி பெறும் குடும்பங்களும், இளைஞர் யுவதிகளும், பெண் களும் கிராம அபிவிருத் திட்டங்களில் நேரடியாகப் பங்கேற்கும் வண்ணம் ஜனசவிய அமைப்பு கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தீட்டியது. பெரும்பாலான இத்திட்டங்கள் கிராமிய வீதிகளை நிர்மாணித்தலும் செய்திடுதலும், கிணறுகளையும் பொது வசதிகளையும் ஏற்படுத்தல், நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகள் மற்றும் விவசாய நடவடிக்கைகள் என் பவற் றையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

4) சுவர்ணபூரித் திட்டம்

கிராமிய மட்டத் தில் காணப்படும் ஏழ்மைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக காணி இன்மை விளங்குகிறது. இதனை உணர்ந்து காணி அற் றோருக் குகாணிகளை வழங்கி அதன் மூலம் விவசாய நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தலே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன் மூலம் விவசாயிகளிற்கு இக்காணிகளைச் சொந்தமாக்கி அவற்றிற்கு உற்றுதிகளும் வழங்கப்பட்டன. இதன் மூலம் தாம் நிலங்களிற்குச் சொந்தக்காரர் என் ற எண்ணம் விவசாயிகளிற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டமையால் விவசாயிகள் மேலும் தமது நிலங்களில் உற்பத்தித் திறன்களை அதிகரிக்க முடிந்தது.

5) “மகா பொல” திட்டம்

1980 ம் ஆண்டில் இருந்து இத்திட்டம் அமுலில் இருந்து வருகின்றது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் பயன் பாடுகளை கிராமிய மக்கள் அடைவதற்கு இத்திட்டம் வழிவகைகளை வகுத்துக் கொடுத்தது. மாவட்டங்கள் தோறும் பொருட்காட்சிகளை ஏற்படுத்தி கிராம மக்கள் பல்வேறு பொருட்களை வாங்குவதற்கும் தமது உற்பத்திகளைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. நல்லை தொழில்நுட்பங்கள் குறிப்பாக விவசாயம், கைத் தொழில் துறை என் பவற் றில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் கிராம மக்கள் அறிந்து

கொள்ள வசதியையும் இத்திட்டம் வழங்கியது. முக்கியமாக இதன் மூலம் பெறப்படும் நிதி மகாபோல புலமைப் பரிசில் திட்டத்தின் மூலம் பல்வேறு கிராம மாணவர்களின் உயர்கல் விக்கும் வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. வசதி குறைந்த கிராமிய மாணவர்களின் உயர்கல் விக்கு வாய்ப்பினை வழங்குவதன் மூலம் சமூகத் தில் பின்தங்கிய சமூகத்திற்கு உரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த உதவுகின்றது. இத்திட்டத் தின் முக்கியத் துவத்தை உணர்ந்து தற் போதைய அரசும் இதனைத் தொடர்ந்து நடாத்தி வருகின்றது.

4.0 1994இந்து பிந்தீய சமூக அபிவிருத்தி முயற்சிகள்

1994 இல் இருந்து ஆட்சிக்கு வந்த பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கமும் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தியை முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டே தமது பொருளாதார நடவடிக்கை களைத் திட்டமிட்டுள்ளன. குறிப்பாக மக்கள் அபிவிருத்தியை மையமாகக் கொண்ட சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளை இக் காலப் பகுதியில் அரசாங்கம் அமுல் செய்து வருகின்றது. முன்பு நாம் குறிப்பிட்டது போல் வறுமை ஒழிப்பு, சேமிப்பு, விவசாய அபிவிருத்தி. கிராமிய சமூக-பொருளாதார அபிவிருத்தி, தொழில் நுட்ப விருத்தி, கைத் தொழில் மயமாக்கல் எனும் விடயங்கள் குறிப்பொருட்களாகக் கொண்டே அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக “சமூர்த்தி” திட்டம் மூலம் கிராமிய மட்டத்தில் இளைஞர்களையும் யுவதிகளையும் தேசிய பொருளாதார நீரோட்டத்தில் இணைப்பதன் மூலம் பின்தங்கிய குழுவினரை சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கையின் பல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய குழலை ஏற்படுத்துவதுடன் அவர்கள் மத்தியில் சமூக ஸ்திரத்தன்மையை ஊக்குவிப்பதுடன் கிராமிய மட்டத்தில் வறுமையை ஒழித்தலே இதன் பரந்த நோக்கமாகும். இந் நோக்கங்களை அடைவதற்கு அரசு பின்வரும் உபாயங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்றது.

- 1) போஷாக குத் தன்மையை உறுதி செய்வதற்கு மக்கள் தேவையான பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் நலன்புரிக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தல்.

- 2) வளர்ச்சிப் பாதையில் பின்தங்கிய மக்கள் இணைவதற்கான போதுமான பொருளாதார வசதிகளை சேமிப்பு மற்றும் சிக்கன கடனுதவி மூலம் வழங்கல்.
- 3) கிராமிய உள்ளகக் கட்டமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கிராமிய சமூகங்களை மையப்படுத்திய கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்.

இவை ஏற்கனவே அரசால் அமுல் செய்யப்பட்டு வரும் கல்வி, சுகாதார வசதிகளுக்கு மேலதிகமாகவே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் காணியற்றோருக்கு காணிகளை வழங்கி விவசாய உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும் விதத் தில் “ஜயபூமி” திட்டமும் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இது கடந்த கால “கவரணபூமி” திட்டத்திற்கு சற்றே வித்தியாசமான முறையில் மக்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட கிராமிய அபிவிருத்தியைக் கொண்டே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சமூர்த்தி அதிகாரசபை 1995 பாரானுமன் றச் சட்டமுலத்தால் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபை அமுல் செய்யும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் செயற்றிடங்கள், அவற்றின் நோக்கங்கள், பயன்பாடுகள் என்பன பற்றி நாம் அடுத்த இதழில் ஒரு விவிான கட்டுரை மூலம் ஆராய்வோம். மேலும் நாம் இதுவரை அரசு நடவடிக்கைகள் பற்றியே ஆராய்ந்துள்ளோம். இவை மட்டுமன்றி அரசு சார்பற்ற தாபனங்களும் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தியில் பேருமளவில் பக்கேற்றுவதுள்ளன. இவையும் பெரும்பாலும் சிறுவர் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், முன்பள்ளி வசதிகள், இளைஞர் சார்பு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், தொழில் பயிற்சி, கல்விசார் நடவடிக்கைகள், மகளிர் சார்பு விடயங்கள், வருமான உற்பத்தித் திட்டங்கள், சமூக கலாசார நடவடிக்கைகள் என்பவற்றிலும் விவசாய மற்றும் விவசாயம் சார்ந்த தொழில் துறை அபிவிருத்தியிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளன. இவை எல்லாவற்றின் மூலம் நாம் உய்த்தறியக் கூடியது யாதெனில் தேசிய சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி இன்றியமையாததாகும். மேலும் கிராமிய மட்ட மக்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மாறிவரும் உலக பொருளாதாரச் சூழ்நிலைக்கேற்ப அவசியமாகும்.

குடும்பத் தமநலம்

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையையும், மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் விராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து அவற்றை ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக் கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

குடும்பத் தமநலம்

(காலாண்டுச் சஞ்சிகை)

மலர் : 25 மார்ச் 1998 - இதழ் 4

ஆலோசகர் :
கலாந்தி எஸ். ஜி. சமரசிங்க

ஆசிரியர் :
சோ. ராமேஸ்வரன்

வெளியீடு :
வெங்கடர் கொப்பேக்டுவ கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி
நிறுவகம்,
114, விஜேராம மாவத்தை,
கொழும்பு - 07

தொலைபேசி : 696981, 698539 - 41

பொருளாடக்கம்

விவசாய நிலம், மற்றும் நீர் வளங்கள்
மீது கைத்தொழிலாக்கம்.....

01

வெற்றிலை உற்பத்தியும்,
சந்தைப்படுத்தலும்

05

இலங்கையில் விவசாயக் காப்புறுதி -
அதன் முக்கியத்துவமும்,
விவசாயிகளின் பங்குபற்றலும்

10

தேசிய பெர்நுளாதார அமிலிருத்தியில்
கிராமிய சமூக அமிலிருத்தி பற்றிய
ஒரு கண்ணோட்டம்

15

தனிப்பிரதி ரூபா 15/-
வருடச் சந்தா ரூபா 60/-